

§ 131 insolvenčního zákona

- (1) Skutečnosti, na jejichž základě insolvenční soud rozhoduje, musí být v rámci projednání insolvenčního návrhu osvědčeny.
- (2) Při projednání insolvenčního návrhu podaného věřitelem se k výkazu stavu likvidity a výhledu vývoje likvidity pro účely § 3 odst. 3 přihlíží pouze, předloží-li dlužník oba dokumenty insolvenčnímu soudu nejpozději do 14 dní od zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku. Tuto lhůtu může insolvenční soud na žádost dlužníka z důvodů zvláštního zřetele hodných přiměřeně prodloužit.

JUDr. Oldřich Řeháček

Foto: archiv

Komentář:

Skutečnosti rozhodné pro posouzení insolvenčního návrhu (zejména existence pohledávek dlužníkových věřitelů) nemusí být v insolvenčním řízení spolehlivě prokázány (postaveny najisto), ale postačí, jsou-li osvědčeny, tedy jeví-li se z předložených listin nebo jiných důkazů alespoň jako pravděpodobné (srov. usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 7. 2. 2006, sp. zn. IV. ÚS 637/05, usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 7. 2012, sen. zn. 29 NSČR 15/2010 anebo usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 5. 2017, sp. zn. 21 Cdo 474/2017). Rozhodovací praxe soudů se pak ustálila v závěru, že v poměrech insolvenčního řízení jsou kladeny vyšší nároky na požadavek „osvědčení pohledávkou“, než tomu bylo za předchozí právní úpravy. To zejména proto, že insolvenční zákon (oproti zákonu o konkursu a vyrovnání) zbavuje dlužníka, jehož věřitel s insolvenčním návrhem uspěl, pro odvolací řízení námitky vážící se k doložení splatné pohledávky insolvenčním návrhatelem (§ 141 odst. 2 insolvenčního zákona). K rozsahu potřebného dokazování a míře pravděpodobnosti osvědčení rozhodných skutečností v insolvenčním řízení je tak třeba uvést, že tyto skutečnosti musí být osvědčeny nepochybně v tom smyslu, že na základě předložených listin (výjimečně za pomoci jiných důkazních prostředků) o nich není důvod pochybovat (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 1. 2016, sen. zn. 2 VSOL 616/2015). Je tedy věcí insolvenčního návrhatele zvážit před podáním insolvenčního návrhu, zda i bez důkazních prostředků, jejichž prováděním by insolvenční soud s přihlédnutím k míře sporných skutečností v insolvenčním řízení nahrazoval nalézací řízení před k tomu povoláním orgánem, bude schopen po skutkové

Konkursní noviny 12/2018 | 33

stránce doložit svou pohledávkou vůči dlužníku (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 4. 2010, sen. zn. 29 NSČR 30/2009 anebo ze dne 12. 7. 2012, sen. zn. 29 NSČR 15/2010 či usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 10. 2013, sen. zn. 2 VSOL 567/2013).

Ke druhému odstavci komentovaného paragrafu je třeba uvést, že ustanovení 3 odst. 3 insolvenčního zákona konstruuje vyvratitelnou domněnku platební schopnosti dlužníka, potažmo negativní domněnku jeho platební neschopnosti. Tuto domněnku dlužník (kterým může být pouze podnikatel, který vede účetnictví) nastolí tehdy, jestliže osvědčí (výkazem stavu likvidity), že má, popřípadě (prezentací výhledu vývoje likvidity) že bude mít likvidní prostředky (vymezené vyhláškou č. 190/2017 Sb.) dostačující pro úhradu více než 90 % všech jeho splatných peněžitých závazků, tedy že „mezera (jejich) krytí“ je – anebo výhledově klesne – pod 10 %.

Jak výkaz stavu likvidity, tak výhled vývoje likvidity musí být insolvenčnímu soudu předloženy

včas, tedy ve lhůtě 14 dní od zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku (§ 101 insolvenčního zákona). Budou-li tyto dokumenty předloženy soudu později, nebude se k nim přihlížet (a dlužník tedy nezaloží domněnku své platební schopnosti). Danou lhůtu ovšem může insolvenční soud prodloužit; učiní tak však pouze na základě (včasné) žádosti dlužníka a jen z důvodů hodných zvláštního zřetele. Tyto důvody však nebude možno spatřovat v argumentu, že lhůta stanovená zákonem je příliš krátká anebo že dlužník dosud nedisponuje veškerými podklady potřebnými pro přípravu obou dokumentů (když vyhláška č. 190/2017 Sb. ve svém § 3 předpokládá, že dlužník, který vykonává svou činnost řádně, vše potřebné pro jejich sestavení nutně má). V případě, že dlužník výkaz stavu likvidity a (ani) výhled vývoje likvidity nepředloží, neza-

loží domněnku své platební schopnosti. Ovšem z této dlužníkovy pasivity nelze konstruovat domněnku jeho platební neschopnosti, když zákon nic takového nestanoví.

JUDr. Oldřich Řeháček

Kresba: Miloš Krmářek

JINÝ JSEM NESEHNAL.